

Eşek Şakasının da Bir İki Tık Fazlası

– AhmetZeytinci · 28 Aralık 2023

Şakayı seven de vardır sevmeyen de. Kimi geniş adamdır kaldırır kimisi de kaldıramaz. Kamera şakalarının bazısı hakikaten çok ağırdır bazısı çekilir cinsten. Benim anlatacağım şakaların epey bir geçmiş tarihi var.

Arkadaşımız Nejat'a kallavi bir şaka yapacağız ama öyle bir şaka olmalı ki yıllarca unutmasın. Hemen hazırlıklara başladık. Önce patlayan sigara vereceğiz sonra patlayan sakız sonra da uydurulan sefer görev emri ile askere yollayacağız... Zaman ve zemin uygun. Birinci Körfez Savaşı zamanları... Epey uzun zaman geçmiş. O günlerde çok çok kızmıştı...

Bizim Hayri haytası epeydir bu arkadaşımız Nejat'a takmıştı kafayı. Bize de anlatınca oluru verdik. Önce patlayan sakız ve sigarayı ayarladık. Daha sonra da birliğine sahte bir sefer görev emri ayarlayacağız. Körfez Savaşı ise Irak'ta son hızla devam ediyor. Tabi uyduruk bir emir ile askere göndereceğiz ama çok inandırıcı olması ve hiç bir şeyden şüphelenmemesi lazım keratanın. Bunun için de o zaman Milli Savunma Bakanlığında çalışan Şekip adlı arkadaşımızı ayarladık. Başlıklı zarfı o verecek yazılarını da daktiloyla halledeceğiz bir şekilde... Postacı da tanıdık onu da kafaladık... Tam bir tiyatro yani...

Körfez Savaşı bütün dehşeti ile devam ediyor. Biz sohbet ederken Nejat geliverdi yanımıza, her şey hazır. Hayri "Ağzın kokuyor oğlum al bir sakız çiğnesene " dedi... Nejat'ın da o sıralar oğlu yeni doğmuş, hanımı ile de arası bozuk, duruyor duruyor of çekiyor. Sakızı almaya çalışırken sakız bir patladı, bu nakavt, biz yatıyoruz tabi yerlere... Döndü bize "Ulan alçaklar yedirdiniz bana bunu." dedi... O arada ben girdim devreye "Hadi gel barışalım yak bir sigara." dedim. Bu yine hiç bir şeyden şüphelenmeden sigarayı yaktı, yaktı ama içi barutlu sigaranın. Bir dakika geçmedi o da patladı... Bu başladı belden aşağı belden yukarı artık ağzına ne gelirse sövüp saymaya...

Çalıştığımız pasajın içinde bir müddet kovaladı durdu bizi Nejat, sonra barışır gibi olduk. Antetli kağıdı da ayarlamışız, postacıya da tembih ettik. Pulunu yapıştırdık, içerisine arkadaşın daktilosu ile yazıları döşendik. "KKK. İlginin gerekli emirleri doğrultusunda en kısa zamanda birliğinize katılmanız için gereğini ve bilgilerinizi rica ederim." Altta uyduruktan imza Piyade Kur. Albay Şevket Koçak... Buna benzer bir yazıydı... Tam metin aklımda kalmamış. Tuvaletten dönerken dükkanına bir girdi zarfı eline verdik. Zarf antetli de olunca elini alına götürüp "Ahanda babayı yedik şimdi anasını satayım aklıma gelen başıma geldi." dedi... Aslında böyle demedi de onları, küfürleri, buraya yazamayız diye böyle ifade ettik...

Nejat'ın amcası da emekli albay Osman Bey. Onu da durumdan haberdar ettik renk vermeyecek kesinlikle... Tabi bu hemen ilk önce telefona sarıldı... Oğlu daha yeni doğmuş bir yaşında. Dükkada

söylenip duruyor. Biz de teselli etmeye çalışıyoruz "Oğlum hemen takma kafaya, belki savaş çabuk biter, sen de gitmezsin, hem kardeşlerin var, annen var baban var, bakarlar senin oğlana merak etme, hemen de cepheye sürmezler seni, zaten daha eğitim filan alacaksın." Böyle böyle teselli etmeye çalışıyoruz, onunsa hiç bir şeyi gözü görmüyor, haklı olarak evladım, hanımım ne olacak, diyor...

Bu arada Nejat'ın amcası Osman bey ve hepimizin bir arada olduğu bir ortamda amca "Ben o piyade Kur. Albay Şevket Koçağı ta İzmir Gaziemir'den tanıyorum, ben orada binbaşı iken o da yanımda üsteğmendi, bir dediğimi iki etmez o benim ben senin işini çözerim." dedi... Nejat'ın birden gözlerinin ferri geldi, kulakları kızardı, yüzü pembeleşti sevinçten. Amcasına dönerek "Amca gözünü seveyim sen bu işi çöz, evladım küçük, yeni evliyim daha, sana bir şişe kocaman viski benden hediye." Biz de gülmemek, renk vermemek için kendimizi zor tutuyoruz. Biraz tebessüm etsek anlayacak. Amca "Tamam oğlum bana vereceksin bir şişe viski de benimki önemli değil de bir de o albaya da götürmem lazım sen iki şişe al yani." Amcaoğlu ona da he dedi...

1991 yılları Birinci Körfez Savaşının cafcıfalı zamanları... İlk gün renk vermedik, ama o gece mutlaka uyumamıştır Nejat. Ertesi gün belliydi hiç uyumadığı ikinci gün biz de ikircikliyiz " söylesek mi söylemsek mi." şaka biraz daha sürerse hanımı da kendi de kalpten gidecek. Bu iki şişe viskiyi almış, getirdi amcasına verdi, biraz kuruyemiş filan da almış amcasına, tabi amca viskiyi içerken "Hadi lan hadi senin işini çözdüm oğlum aradım benim adamımı Albay Şevket Koçağı şimdilik gelmesine gerek yok, amcasına viskisini içirsin yeter." dedi... Tabi o bunu duyunca anladı uyduruktan olduğunu Nejat derin bir ohhhh! çekti... Ondan sonrada bize dönerek "Ben de bunun intikamını sizden bir gün alırım." diyerek yelkenleri suya indirdi... O tarihlerde duyduk ki bu askere gönderme şakasını bazıları da sevdiklerine yapmış, ama ağırdı gerçekten...